

FERÐSLUVANLUKKUR

Stríðið ímóti vanluk্কum á vegunum ber ávøkst

KOYRING Fyrra helming av sjeytiárunum tvífaldaðist bilatalið í Føroyum upp í 6.825 bilar, og vanluk্কurnar øktust samsvarandi. Í 1974 doyðu 13 fólk í ferðsluni. Sama ár tók Tryggingarsambandið stig til at stovna Ráðið fyri Ferðslutrygd, sum fór at virka í 1976. Áttatiárin vóru ringastu vanluk্কuárin, men vanluk্কurnar fækkaðu, tá ferðslulógin varð herd á fleiri økjum. Í dag er bilatalið 30.000, og deyðsvanluk্কurnar hava aldrin verið færri

Uni Arge

Gev fólk nýggj tól at spæla við, og bæði fólkum og samfelag tørvar fleiri ár at læra at handfara tey við skynsemi.

Hetta kundi verið ein niðurstøða um bilferðsluna í Føroyum. Í 1969 vóru 3.001 bilar í Føroyum, og árin frammanundan vóru árliga 2-3 deyðsvanluk্কur á vegunum. Frá 1969 til 1974 meira enn tvífaldaðist bilatalið upp í 6.825. Avleiðingarnar av hesum bráðliga vøkstri vóru ógvusligar. Í 1972 doyðu sjei fólk í ferðsluni, og í 1974 vóru deyðsvanluk্কurnar 13 í tali.

Á Tryggingarsambandinum Føroyar sóu tey, hvussu atferðin í ferðsluni broyttist, og skaðarnir øktust. Í 1974 fóru fólk har tí undir at fyrireika at seta á stovn eitt ferðsluráð, sum skuldi hava hini norðurlendsku ferðsluráðini sum fyrimynd. Stjórin, Marius Thomassen, helt, at alneyðugt var beinanvegin at samskipa øll tiltøk at gera ferðsluna tryggari.

Mánadagin 19. januar í 1976 stevndu umboð fyri 13 ymsar stovnar, fyrirkur og feløg í Føroyum til fundar á skrivstovuni hjá Tryggingarsambandinum Føroyar at stovna nýggja ferðsluráðið. Til staðar vóru m.a. umboð fyri landsstýrið, løgtingið,

Landsverkfrøðingin, Bil-eftirlitið, Læknafelagið, Føroya Skúlastjórn, Føroya Kommunufelag og Føroya Koyrilærarafelag.

Umrøtt varð, hvussu ferðsluráðið skuldi eita. Eitt uppskot var »Ráðið fyri tryggari ferðslu,« og eitt annað uppskot var »Trygg ferðsla.« Umboðið fyri

Føroya Skúlastjórn, Petur Jacob Sigvardsen, skeyt upp, at navnið skuldi verða »Ráðið fyri Ferðslutrygd.« Atkvøtt varð um hetta uppskotið, og tað varð samtykt við sjei atkvøðum. Soleiðis hevur føroyska ferðsluráðið itið síðan.

Fara undir herferðir

Í fyrstu viðtøkunum hjá ráðnum stóð, at »starvsnevndin leggur propagandu ráðsins til rættis so langt fram í tíðina sum gjørligt.« Á næsta fundinum 29. mars í 1976 varð Niels Juel Arge, útvarpsstjóri, valdur til formann í ráðnum, og tann 18. august sama ár varð Eli

Nolsøe, fyrrverandi landsstýrismaður, kosin fyrsti leiðari í ráðnum. Nú var klárt at fara undir propaganduna.

Ikki færri enn fimm fundir vórðu hildnir frá august til desember 1976. Ein spurningur, sum beinanvegin kom til viðgerðar, var at fáa gjørt føroyskt tilfar um ferðslu til skúlarnar. Ein annar spurningur var at fáa gjørt endurskin at lata fólk, so bæði fólkini og ráðið kundu gerast sjónligari í ferðsluni. Tórshavnar kommuna fíggaði tey fyrstu. Á teimum stóð »Havnin skal skína.«

Endurskin vórðu eisini send til Klaksvíkar. Á teimum stóð »Reinur og friður – Klaksvíkar býur.« 5.000 endurskin vórðu latin havnarfólki og 2.000 klaksvíkingum. Stutt eftir vórðu 10.000 endurskin bíløgð aftrat. Á teimum stóð RFF á aðrari síðuni eins og á hinum endurskinunum, men á hinari síðuni stóð nú »Lívið er eittans.« Hesi endurskinini sóust í mong ár í gøtunum kring landið.

Ráðið fyri Ferðslutrygd setti mong onnur tiltøk í verk fyrstu árin, ikki minst tiltøk, sum skuldu gera børn tilvitað um trygga ferðslu, men tíðirnar fyri framman vóru møtamiklar, tí í 1981 var bilatalið økt upp í 12.500. Hetta var ein tvíalding samanborið við 1974. Samstundis vóru vegirnir vorðnir munandi betri, og í 1980 doyðu níggju fólk í ferðsluni.

Ógvuslig áttatiár

Ferðmiklu áttatiárin eru í dag ímyndin um, tá ferðslan á vegunum var mest óskipað. Hóast Ráðið fyri Ferðslutrygd varpaði nógv ljós á trygga ferðslu, skakaðust fólk kring landið ferð eftir ferð av syrgiligum vanluk্কum hesi árin. Á ársfundinum hjá ráðnum í 1985 staðfesti formaðurin, Niels Juel Arge, at 1984 var eitt dapurt ár. Níggju fólk doyðu á vegunum hetta árið.